

*Aanvulling tot regeling van het loods- en bakenwezen op eenige rivieren.
Nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker.*

(Voorloopig Verslag; Koninklijke Boodschap; Ontwerp van Wet; Memorie van Toelichting.)

Mij bekend.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

(Get.) HEEMSKERK.

Accordeert met het origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Binnenlandsche Zaken

J. SCHRÖDER.

[53. 4.]

VOORLOOPIG VERSLAG *der Commissie van Rapporteurs voor het Ontwerp van Wet tot aanvulling der regeling van het loods- en bakenwezen op eenige rivieren.*

Bij de overweging van het wets-ontwerp tot aanvulling der regeling van het loods- en bakenwezen op eenige rivieren, werd het door sommige leden betwijfeld, of die aanvulling wel zoo dringend noodzakelijk kan worden geacht als de Regering haar wil doen voorkomen. De afbakening van het vaarwater op de Limburgsche Maas van Venlo tot de Noordbrabantsche grenzen bij Maashees had althans wel zoolang kunnen wachten tot dat door onderhandelingen met België eene gelijke regeling voor de gemeenschappelijke Maas zoude zijn in het leven geroepen.

Met leedwezen had men uit de Memorie van Toelichting gezien, dat de Belgische regering zich ongezind heeft verklaard om daartoe mede te werken en men wenschte te vernemen, welke de reden dezer weigering mag zijn. Ten aanzien der bebakening van de Linge, van Asperen tot den Arkelschen dam, werd de opmerking gemaakt, dat de scheepvaart op die rivier niet is vermeerderd sedert de Regering in 1865 de afbakening van dat vaarwater onnoodig achtte en dat deze thans ook nog te meer kon worden achterwege gelaten, daar de schippers, die van dezen waterweg gebruik maken, allen naauwkeurig met de plaatselijke gesteldheid der rivier bekend zijn.

De gemaakte bedenkingen bleven niet geheel onbeantwoord. Eene bebakening der Maas boven Maashees kwam aan sommigen althans even wenschelijk voor als de afbakening van het vaarwater van Maashees tot Hedel, waartoe vóór twee jaren werd besloten. De scheepvaart op de Linge is zeer levendigen de aard van het vaarwater dat zich met vele kronkelingen dikwijls verre van de waterkeeringen verwijderd, schijnt juist op deze vier meer dan op vele andere zijne afbakening te eischen. Vóór 1860 was dan ook een bakenmeester op de Linge werkzaam (Eindverslag der Commissie van Rapporteurs omtrent het wets-ontwerp tot regeling van het loods- en bakenwezen op eenige rivieren. *Bijblad* 1835/66. *Bijlagen* 793—794). Men drong echter op eene meer naauwkeurige omschrijving van het gedeelte der rivier, dat thans van Rijkswege zal bebakend worden, aan.

Intusschen werd de vraag gedaan waarom de Regering ook niet in de afbakening van het vaarwater op andere rivieren waar het zeker evenzeer, zoo niet in grootere mate, noodzakelijk is als op de Maas boven Maashees en op de Linge, wil voorzien. Men wees op de Vecht, het Zwartewater en andere rivieren in Overijssel en Gelderland, en drukte den wensch uit dat alsnog de ontworpen wijziging der wet van 30 December 1865 (*Staatsblad* n°. 73) in dien geest mogt worden aangevuld.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs op 17 October 1867.

VAN WASSENAER VAN CATWIJCK.
SIMONS.
ROCHUSSEN.
KERSTENS
HOLLINGERUS PIJERS.

[53. 5.]

VERBETERINGEN. (In de Bijlagen verbeterd.)

[63. 1.]

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet, houdende nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker, ter vervanging van dat hetwelk in uwe vorige zitting onafgedaan is gebleven.

De bij dat wets-ontwerp gevoegde toelichtende memorie bevat de gronden, waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren! bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Het Loo, den 19den October 1867.

WILLEM.

[63. 2.]

ONTWERP VAN WET *houdende nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker.*

WIJ WILLEM III, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is eenige nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker vast te stellen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

Art. 4 der wet van 2 Junij 1865 (*Staatsblad* n°. 63) wordt ingetrokken.

Art. 2.

Aan de raffinadeurs, die kandij voor exportatie vervaardigen, wordt eene verlenging van crediet toegestaan, van drie maanden boven den termijn van het gewone crediet; doch het maximum van het bedrag, hetwelk wegens deze verlenging mag blijven openstaan op de debiteringen, waarvoor de gewone crediettermijn is vervallen, wordt voor iederen raffinadeur vastgesteld op driemaal het gemiddeld maandelijksch bedrag der afschrijvingen wegens uitvoer of opslag in entrepôt van kandij. Tot het berekenen van dat gemiddeld bedrag worden tot maatstaf genomen de afschrijvingen op de rekening wegens de betrekkelijke raffinaderij, hetzij gedurende de afgelopen maanden van het loopend jaar, hetzij gedurende een der twee voorgaande jaren, naar gelang dit het voordeeligst voor den fabrikant is.

Art. 3.

Het bedrag van den accijns op de ruwe suikers en basterden der buitengewone klasse (nommers 19 en 20), welke tot verbruik binnen 's lands worden aangegeven, wordt gelijk gesteld met dat voor de eerste klasse.

Lasten en bevelen, enz.

[63. 3.]

MEMORIE VAN TOELICHTING.

In de vorige zitting der Staten-Generaal werd een wets-ontwerp aan de Tweede Kamer ingezonden, houdende nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker (zitting 1866—1867, n°. 77). De Commissie van Rapporteurs bragt daarover op 13 Junij 1867 een Voorloopig Verslag uit, en het bleef verder onafgedaan.

De Regering, thans die voordragt op nieuw inzendende, heeft ze ten gevolge van de aanmerkingen daarop bij het Voorloopig Verslag gemaakt eenigzins gewijzigd. Zij zal de eer hebben in deze Memorie de redenen voor die veranderingen op te geven, alsmede het genoemd Verslag voor zooveel noodig te beantwoorden.

Ten aanzien van de verklaring van eenige leden in den aanvang van het Verslag: dat hun vertrouwen op de juistheid der grondslagen van het tractaat van 8 November 1864 door de voor-

Verlenging v. d. termijn betrekkelijk het vaststellen v. buitengewone maatregelen tot afweniging v. besmettelijke veeziekte.

(Koninklijke Boodschap; Ontwerp van Wet.)

gestelde en de vroegere wijzigingen der wet van 2 Junij 1865 wel eenigermate is geschokt, meent de Regering vooreerst te moeten doen opmerken, dat door de voorgedragen wijzigingen met opzigt tot het *minimum* der opbrengst, het crediet en het cijfer van het rendement der suikers van de buitengewone klasse, in die grondslagen geene verandering wordt gebragt, evenmin als dit is geschied bij de vroeger aangenomen wijzigingen dier wet, welke alleen den duur der crediettermijnen betroffen.

De ingebragte bedenkingen tegen de bij het vorig ontwerp voorgestelde verhooging van de rendementen voor de ruwe suikers der derde en vierde klasse schijnen thans buiten beantwoording te kunnen gelaten worden, daar de Regering geen bezwaar er in vindt van het denkbeeld af te zien om voor de uitvoerende magt de bevoegdheid te vragen tot het verhoogen dier rendementen, en mitsdien de artt. 4 en 5 van het vorig ontwerp niet in het tegenwoordige op te nemen. Die verhooging toch zou niet terstond en onvoorwaardelijk worden toegepast, maar alleen zou daartoe zoo noodig later worden overgegaan, zoodra de omstandigheden dit mogten noodzakelijk maken en de betere hoedanigheid der ingevoerde suikers, vergeleken met die te Keulen verwerkt, feitelijk gebleken was. Mogt nu de noodzakelijkheid tot verhooging der rendementen zich werkelijk later voordoen, dan behoudt de Regering zich voor om alsdan een daartoe strekkend wets-voorstel aan de Kamer te onderwerpen, terwijl in elk geval de handel en de fabrikanten thans reeds op de mogelijkheid der verhooging opmerkzaam zijn gemaakt.

Het volgende diene tot nadere toelichting van de artikelen van het ontwerp die behouden zijn.

Art. 1. De suikeraccijns heeft over de negen eerste maanden van 1867 reeds opgebragt eene som van f 3 021 000; zoodat het voorbehoud van art. 1 van het vorig ontwerp, omtrent de aanzuivering van het *minimum* der opbrengst voor 1867, overbodig is voorgekomen.

Art. 2. De redactie van dit artikel is in verband met de daarop gevallen aanmerking gewijzigd.

Art. 3. Op de vraag van die leden, welke de bij dit artikel voorgestelde wijziging allezins wenschelijk achten, of uit het belasten der nummers 19 en 20 als ruwe suiker met opzigt tot de behoorlijke uitvoering van het tractaat geene moeilijkheden kunnen voortspruiten, kan de Regering een geruststellend antwoord geven. Die nummers waren in Frankrijk reeds tijdens de onderhandelings, toen de verschillende verdragsbepalingen werden geformuleerd, op den thans nog bestaanden voet belast, en het was aan elk der contracterende gouvernementen bekend dat er geen plan bestond om hierin verandering te brengen; zoodat na het in werking komen van het tractaat geene aanmerkingen daarop te maken vielen en mitsdien ook geen grond daarvoor zal bestaan als dit in Nederland op gelijke wijze geschiedt. De meening, dat bij het aannemen van dit artikel de bepaling van § 3 van art. 17 der wet van 2 Junij 1865 ook op de nummers 19 en 20 zal van toepassing worden, steunt op een dwaalbegrip. Deze nummers blijven eene *afzonderlijke klasse* vormen, die alleen ten opzichte van het bedrag van den accijns met de *eerste klasse* wordt gelijk gesteld; welke gelijkstelling niet tot de aanzuivering der rekening door uitvoer naar buiten 's lands wordt uitgestrekt, vooreerst omdat dit strijdig zou kunnen worden geacht met art. 1 van het tractaat, ten andere om ter voorkoming van alle mogelijke aanmerkingen in dit opzigt niet verder te gaan dan Frankrijk.

De gronden waarop andere leden hunne goedkeuring aan deze artikelen niet konden schenken, kan de Regering niet beamen. In de eerste plaats moet toch worden opgemerkt, dat hunne voorstelling, alsof het hier zoude gelden het wederinvoeren eener bescherming voor de Java-suikers der hooge nummers, geheel onjuist is. Gelijk bij de Memorie van Toelichting reeds is gezegd, bestaat slechts een gering verschil tusschen het suikergehalte der nummers 19 en 20 en dat van de nummers behoorende tot de *eerste klasse* welke bij de proefnemingen te Keulen zijn verwerkt. Tusschen de nummers 17, 18, 19 en 20 bestaat in dit opzigt zelfs bijna geen verschil. Volgens de bijl. A der evengehoemde Memorie hebben de nummers 15—18 een gemiddeld suikergehalte gehad van ruim 97½ percent; terwijl dat der nummers 19 en 20 niet hooger kan gesteld worden dan 98 à 98½ per cent. De grootere waarde van deze laatste nummers voor de raffinadeurs is meer een gevolg van hunne meerdere geschiktheid voor deksuiker en het yervaardigen van blanke kandij, dan van het geringe hoogere rendement boven dat der nummers 15—18 't welk bij raffinage er uit kan getrokken worden. Met het oog op het voormeld gemiddeld gehalte der te Keulen ver-

werkte suikers van de *eerste klasse* zou het in elk geval onbillijk zijn, wanneer men de nummers 19 en 20 als ruwe suiker voor de raffinage wil toelaten, om een hooger accijns daarvoor te eischen dan in verhouding tot *een per cent* meer rendement dan voor de *eerste klasse*. Dit verschil scheen echter te gering om daarvoor een bijzonder regt te behouden. Hierbij komt nog dat, blijkens bijl. B der voormelde Memorie bij het vaststellen van het rendement van 94 per cent voor de *eerste klasse*, een veel kleiner gebroken is verwaarloosd (0.38 per cent) dan bij de *tweede klasse* (0.62 per cent). Ook blijft dit gebroken nog kleiner, al neemt men de suikers der nummers 19 en 20 in verhouding tot den invoer in 1866 (4 593 000 pond) met een hooger rendement van *een*, zelfs van *twee per cent* bij die der *eerste klasse*; want men zou dan slechts een hooger rendement te verdeelen hebben van 46 000 of 92 000 pond, makende — over den gezamenlijken invoer van 48 millioen pond suiker van de nummers 15—20 — nog geen 0.1 of 0.2 per cent; zoodat het verwaarloosd gebroken voor die nummers niet boven 0.48 of 0.58 per cent zou klimmen. tegenover 0.62 per cent voor die der *tweede klasse*. De beetwortelsuikerfabrikanten, wier afleveringen van ruwe suiker in den regel grootendeels uit suiker van deze laatste klasse bestaan, worden dus door dit artikel voor hunne fabricaten in geenen deele in nadeeliger verhouding gebragt dan de rietsuikerfabrikanten door elkander voor de hooge nummers. Bovendien hebben de eersten, wanneer zij den aanslag naar de werkelijke productie kiezen, zelve ook belang er bij om witte ruwe suikers van de nummers 19 en 20 tegen hetzelfde regt als voor de *eerste klasse* aan raffinadeurs te kunnen afleveren; en is in allen gevallen de voorkeur welke dezen aan de rietsuikers dier hooge nummers zouden kunnen geven zeer beperkt door de betrekkelijk geringe hoeveelheden welke daarvan worden aangevoerd.

Eindelijk zij in antwoord op de daaromtrent gemaakte opmerking hier nog vermeld, dat onder de producten der raffinage ook poedersuikers van de nummers 19 en 20 voorkomen, die onder de basterden te rangschikken zijn.

De Minister van Financien,

R. J. SCHIMMELPENNINGK.

[62. 1.]

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet, houdende verlenging van den termijn gedurende welke de wet van den 17den October 1865 (*Staatsblad* n° 121), betrekkelijk het vaststellen van buitengewone maatregelen tot afweniging van besmettelijke veeziekte en tot wering harer uitbreiding en gevolgen van kracht is.

De bijgevoegde toelichtende memorie bevat de gronden, waarop het wets-ontwerp rust.

En hiermede, *Mijne Heeren!* bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Het Loo, den 19den October 1867.

WILLEM.

[62. 2.]

ONTWERP VAN WET, houdende verlenging van den termijn, gedurende welke de wet van den 17den October 1865 (*Staatsblad* n° 121), betrekkelijk het vaststellen van buitengewone maatregelen tot afweniging van besmettelijke veeziekte en tot wering harer uitbreiding en gevolgen, van kracht is.

WIJ WILLEM III, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat het raadzaam is dat de wet van den 17den October 1865 (*Staatsblad* n° 121) in werking blijve, in afwachting dat de veeartsenijkundige politie nader zal zijn geregeld,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met